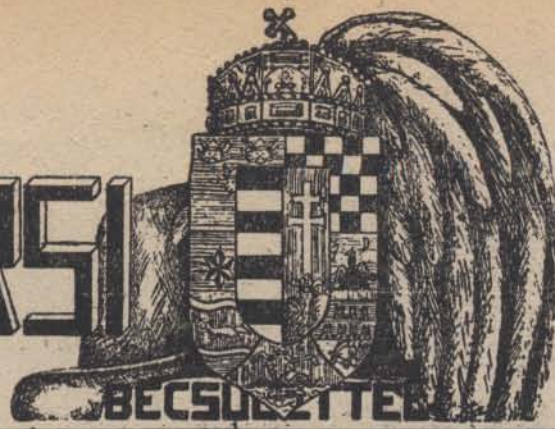

BAJTARSI

LEVEL

HIVEN!

BECSÜLTET

VITÉZÜL!

III.évi 6.levél

10 oldal

Graz, 1950. III. 22.

USA-SZOVJET BÉKETÁRGYALÁSOK ELÖTT?

Acheson 7 pontja - Sztálin hajlandó Európába jönni tárgyalásokra? - Megmozdult a holtponthoz!

LEGUTÓBBI számainkban jeleztük, hogy a világpolitikai helyzet teljes holtponthoz áll, mert a két hatalmas, szembenálló tábor erői annyira kiegyensúlyozódtak, hogy egyik sem mer döntő lépést tenni. Mutatja megállapításunk helyességét az a szenzációs eseménysorozat, ami a legutóbbi hetek alatt játszódott le: a két holtpontra jutott fel most tárgyalások útján igyekeznek a helyzetet tisztázni. Legalább is erre utal Acheson kaliforniai beszéde, amelyet már megelőzött olyanértelmű nyilatkozata, hogy bár a Szovjettől a "totális diplomácia" fegyvereit fogják alkalmazni, azonban mindenkor készek a tárgyalásokra, ha ezek őszinte és kölcsönösen jószándékú alapokon indulhatnak meg.

KALIFORNIABAN ezután 7 pontban összefoglalva az USA kívánságait, Acheson nyíltan is meghirdette ezt a tárgyalási szándékot. A ránk, magyarokra nézve kevésbé érdekes pontok szerint az USA azt kívánja a Szovjettől, hogy szüntesse meg obstrukciós politikáját az UNO-n belül, hogy hozzák együttesen tétő alá az atomfegyver kontrollját, hogy a nemzetközi kommunizmus ne avatkozzék más országok belügyeibe, hogy a vasfüggöny mögötti nyugati diplomatákat korrekten kezeljék és hogy az orosz népet a valóságnak megfelelően tájékoztassák a világpolitikai helyzetről. Ami ezenfelül ránk döntő fontossággal bír, az első két pont: 1./ A teheráni megállapodások szellemében eljárni a legyőzött államokkal szemben! Acheson idézi a teheráni megállapodásnak

MÁRCIUS 15!

Százket évvel az első március 15. után, különösen mély meghatottsággal köszöntjük a gondolatot, amely útjára indította minden idők legdicsőségesebb harcát. Csodálatos volt ez a gondolat és még csodálatosabb az az erő, amit kisugárzott magából és ami magával ragadta az egész nemzetet. Szabadság! Ugy virágozott ki a nemzet lelkében, mint valami pompázó tavaszi fa, s az örök megalkuvók egy kicsiny rétegétől eltekintve, nem akadt senki a Hazában, aki ne hallotta volna meg sürgető hívását. Miért volt, miért lehetett ilyen hatalmas vonzereje március idusának?

Mert a szabadság, amit hirdett, kettős irányban is találkozott a nemzetben élő vágyakozással! Az egyik volt: Szabadság az idegen elnyomással szemben, a szabad Haza eszménye, az önálló állami lét víziója, a saját magának teremtő nemzet nagykorúsításának vége. A másik: a demokratikus belső szabadság megvalósítása. A rendi államból demokratikus állam lett, amely a törvényelőtti és gazdasági szabadságot minden fiának számára biztosítani kívánta. Így lett 1848. március 15-vel újra "nemzetté" a magyar, nemzetközi és szociális-gazdasági vonalon egyaránt!

azt a pontját, amely szerint az oroszok kifejezetten megígérték, hogy minden nép a tirannizmustól szabadon, saját kívánságai szerint élhet. Acheson most ennek a szövetségüknek alapján kívánja az orosz érdekszférába került népek részére a szabadságot újból, tárgyalási alapon biztosítani. Ennek alátámasztására állította fel a 2./ pontot, mely szerint a szovjetnek ki kell vonnia csapatait, sőt rendőrségi erőit is a csatlósállamok területéről!

AZ OROSZOK meglepően gyorsan reagáltak erre a felhívásra, bár hivatalosan még semmiféle nyilatkozatot sem tettek, de igen jól informált nyugati sajtókörök szerint Sztálin hajlandó Európába jönni, hogy a tárgyalásokon résztvegyen, egy legújabb hír szerint pedig Molotovot bíznák meg a tárgyalások lefolytatására - teljhatalommal! Bárhogy áll is a helyzet, ha tényleg igazak ezek a hírek, hatalmas fordulat előtt áll a világ!

A HITETLENEK és óvatosak, természetesen, most is kételkedni fognak a dolgok sikeres elrendezésének lehetőségében és arra fognak hivatkozni, hogy az oroszokkal nem lehet megállapodást kötni. Ez önmagában véve igaz, de nem minden körülmények között. Ha szorítja őket a cipő, hajlandók ők kigyézni és meg is tartják megállapodásukat - ameddig a cipő szorítása tart. Nagyon érdekes bizonyítékot szolgáltat erre nézve Churchill, memoárjainak második, most megjelent kötetében. Eszerint Molotov és Sztálin az utolsó pillanatig sem hittek abban, hogy Hitler megtámadja őket, a vele kötött megállapodást a legmesszebbmennyően komolyan vették. Ugyhogy, amikor már a német csapatok megkapták az előnyomulási parancsot, Molotov a német követekkel még mint "híresztelésekről" beszélt ezekről az eseményekről. És mikor a követ átadta neki a hadüzenetet /közben már a németek támadtak! / lemondóan és még mindig hitetlenkedve állapította meg: "Egyszóval itt a háború! De miért kellett ennek így történni? Hihetetlen!" - Most körülbelül azonos a helyzet. Tudják, hogy Amerika most már komolyan felkészült, nemcsak lélekben, hanem hadieszközökben is. Kétségtelen tehát, hogy nekik - érdekük egy rendezés, amivel további időt nyerhetnek. Ez a rendezés, ha tényleg Acheson követelése szerint történik majd, Hazánknak is meghozhatja a szabadságot...

Százkét évvel az első március 15. után megint csak rabszolgaságba zuhant a magyarság. Most nem Nyugatról, hanem Keletről jött a zsarnok, hogy elrabolja Hazánk szabadságát, függetlenségét és önállóságát, s hogy megfossza a népet belső szabadságától is. Százkét évvel ezelőtt a germánság, most pedig a szlávok imperiálizmusa jelentette számunkra a zsarnokságot. Akkor egy feudális rendi állam most pedig egy proletár rendi állam kialakulását látjuk, más-más, de egyetlen és kizárólagos réteggel a jogok és a jólét élvezésében.

Ugy látszik tehát, mintha a '48-as harc hiába történt volna és a magyarság sohasem valósíthatja meg szabadságvágyát!

Igy látszik, de nem ez a valóság! Ahogy 1849-ben, orosz segítséggel leverte nemzet feltámadt, éppen úgy feltámad majd az 1945-ös katasztrófa magyar nemzete is! Az isteni igazságtételek, ha néha lassan is, de mindig meghozza a maga felmentő ítéletét az eltiportak számára. Lehet, hogy még sok szenvedésen kell keresztülmennünk, lehet, hogy a szabadság hajnalára még hosszú éjszakákon át kell várakoznunk, de egy bizonyos: százkét évvel ezelőtt Kossuth, Petőfi és társai megajándékoztak bennünket a szabadság gondolatával és azóta ez kipusztíthatatlanul él bennünk!

Már pedig, amely nemzet nem önként adja fel a szabadságát, az vissza is nyeri azt, akár Nyugatról, akár Keletről nyúl ki érte és rabolja el a zsarnokság keze...!

SZÜLETÉSNAP

Pest eleste után körülzárt csapataink Budára szorultak. A pesti utcákat azonban még meg-megremegtette a budai védők lövedékeinek szórványos becsapódása.

Évában a veszedelemtől való szerencsés megszabadulás után ismét csak a gondtalanság, a szórakozni vágyás érzése kerekedett felül. Míg a Duna-parton a megmaradt magyarság élet-halál harcát vivte, addig ő azon töprengött, mit is kellene csinálni? Hogyan lehetne a közelgő születésnapját kellemessé, felejthetatlenné tenni?

Ezekben a napokban tévedt be hozzájuk néhányszor a szomszédos házban lakó fiatal orvos, akit mindig udvariassen és örömmel fogadtak, mert ezekben a nehéz napokban őszinte barátnek bizonyult.

Közben elérkezett január huszonhatodika, Éva tizennyolcadik születésnapja. Ezen az estén, Éva meghívására, az orvos, néhány barátjával együtt, italokkal és hegedűvel állított be hozzájuk. A szomszédból még meghívták Éva testi-lelki barátját is, hogy a társaság teljes legyen és együtt ünnepeljék meg a "nagy napot".

Fogyott az itóka, emelkedett a jókedv. A háromemeletes bérház kis udvara hamarosan zajos lett a táncolók kacagásától és hegedűszótól.

Hajnal felé elcsendesült minden. A vendégek elvonultak. A házfelügyelő, nehéz gerendáival, ismét eltörlesztette a kaput. Mindenki aludni tért...

+++++

Két hónap múlva rongyos ruháju, sápadt, beesett arcu magyar katona kereste fel Évát. Bal lábán kötés volt, sántított. Fejét lehajtva, lassan, szomorúan beszélt. Hosszasan magyarázta élményeiket --mintha csak valamit kerülnetne-- míg végre elmondta, hogy Éva testvérbátyja, Józsi, Buda védelménél január huszonhatodikán, hősi halált halt. Utolsó szavaival hugocskáját, Évát emlegette...

Nagy lett az elkeseredés, a sirás-rivás. Az egész ház meggyászolta az örökké mosolygó, kedves fiút, Józsit. És Éva azóta naponta megsiratta azt az egyetlen gondtalan estét, amikor megfeledkezett a házáját védő magyar katona önfeláldozó küzdelméről... /R.B./

KÉT HARAGOS TANYASZOMSZÉD...

Valahol az Alföldön az irigy gazda azon töri a fejét, miképpen tudna ártani szorgalmas szomszédjának? Minden mozdulatát figyelte az arra nyíló ablakból... Egyszer azután bement a cső-örsre és feljelentette szomszédját, hogy rendszeresen fogja a nyulakat, hurekkal. Két cső kvártélyozta be magát pitymallatkor az irigy szomszédhoz és nézte a szomszéd udvaron álló szénaboglyát. Egyszer csak egy nyul ballagott arrafelé... A következő percben már fickándozni kezdett és így kapálózva, vergődve haladt közelebb és közelebb a pitvar ajtajához. "Na látják? Most huzza be dróttal!"

Mikor a két cső beállított hozzá, a gazda éppen kivette a nyulát a hurokból, s mint rossz gyereket a tanító, megfenyegette az ostorával: "Te szentelen tolakodó, hát azt hiszitek, hogy én nektek hordom össze a szénát az udvaron?!" Majd a kapálózó nyulát elengedte, s az pillanatok alatt eltűnt a láthatáron.

Az ott álló csendőrök egyszerre kérdezték: "Miért engedte el?" A gazda ravaszul csipontett a szemével: "Igy szoktam velük olbánni, a mocskos tolakodókkal! Higgyék el, ez sem jön többet ide, szénát lopni!" /O.P./

TYIHONOV ELVTÁRS HAZAMENT...

- Hírek a vérző Magyarországról -

NAGY ÜNNEPE volt ismét /ugyszólván hetenként! a hazai bérenc-rezsimnek! A Magyar-Szovjet Barátság /?/ Hónapja zajlott le, amelyen a nagy és dicsőséges Szovjetet, hozzá méltó küldöttség képviselte. A küldöttség tagjai Tyihonov elvtárs, a nagy író /vajh ki ismeri?/, Pányin sztahanovista mozdonyvezető, Dubjaga, sztahanovista szövönő és Zsuravjev --na, persze, szintén sztahanovista acélöntő voltak. Még egy acélöntőt, meg egy szövönőt el tud valahogy képzeini az ember, mint sztahanovistákat, mert az egyik többet önt, a másik többet szó, mint az a többi proletártestvérek egészségének megfelelően, de bizony, sztahanovista mozdonyvezetőt, meg írókat nem tudunk magunknak elképzelni. Hogy csinálják ezek? Messzebbre vezetik a vonatot, vagy gyorsabban szaladnak a menetrendnél? Na és az írók? Gyártják a szöveget, akár van mondani valójuk, akár nincs? Vagy hosszabb verset írnak, mint eddig? Esetleg több helyesírási hibát csinálnak, mint máskor? - Mindenesetre a nagy sztahanovisták, miután alaposan kibarátkozták magukat a magyar nép verejtékének költségére, eltávoztak neszzi hazájukba, hogy még gyorsabban vezessék ezental a vonatot... An, mielőtt búcsúvettek volna, közönséges és alias imperiálista módra - nyilatkozatokat adtak a sajtónak. Lésze, meg voltak elégedve. Vállonveroggették a "fiatal magyar népidemokráciát" és hasonló szépeket mondottak Harustyák elvtársnak /vigyázat! ez "magyar"!/ és Kucka Péter elvtársnak /a jelenlegi legnagyobb, élő magyar -? - író!/: "Vajjon van-e választás a sötétség és fény között, az igazság és hazugság között, a törvénytelenesség és igazságosság között, a börtön és a szabadság között?" Gyorsan meg is felel rá: van! A jó bolsi persze, a fényt, az igazságot, az igazságosságot és a szabadságot adja, míg a nyugatiak - a börtönt! Hogy rá nem szakadt az ég erre a derék szovjet-tollnokra, azon még ma is csodálkoznak az otthoniak, természetesen, Harustyák és Kucka elvtársak kivételével. Ok már semmin sem csodálkoznak. Még a saját "nagyúkon" sem...

A RUBEL FELÍRTÉKELÉSÉT, ill. aranyalpra való helyezését, amiről hirt adtunk, nyomon követte az áruk leszállítása a dicsőséges, jólétben uszó nagy Szovjetben. Az árlista magának Sztálin és Malenkov elvtársaknak aláírásával /!/ jelent meg, bizonyítván, hogy a vörös atyuska személyesen törődik fiacskáinak jólétével. Sajnos, azonban, azóta kiderült, hogy miért is szállította le az árukat, ill: emelte fel a rubel értékét a nagy "jóbarát". Ugyanis a Szovjet és a csatlósállamok közti kereskedelmi forgalom --csodák csodája!-- dollár-alapon bonyolódik le, vagyis a ki- és beszállított árukat dollárban számolják el. Na már most: azzal, hogy a rubelt "megjavították", kevesebb dollárért kell a csatlósoknak ugyanazt az árut exportálni a kitűnő jóbarátnak. De nehogy tévedés essék, csak az alap volt dollár, mert valóságos, effektív dollárt sohasem láttak a csatlósok, csak így számolták el a forgalmat. Ha tehát pl. Magyarországnak volt, mondjuk, százezer dollárnyi követelése /pardon: alázatos kérelme/ a Szovjettől, akkor eddig kapott érte 530 ezer rubelt, mostantól fogva azonban csak 400 ezret. Nem mintha nem volna mindegy, mert se egyikkel, se másikkal nem tud mit kezdeni a világpiacon, ahol tudvalevően a rubelért egy megfeketedett vasat sem adnak... Mindenesetre a nagy Szovjet egyre jobban "segíti" barátait és elvtársait, a végén már Dunát rekesztenek a sok rubellel, esetleg egy újabb, megbukott öt éves tervet alapítanak rá...

SZEGÉNY MAGYARORSZÁG tovább vérzik a cinikus és kiméretlen elnyomás alatt, de egyszer ennek a gyilkos világnak is vége lesz és megint a magyar lesz az ur a saját portáján...

Hogy zajlik le egy székely esküvő?

1940. szeptember 14.-én, az Erdélyi rész megszállásakor a Homród-oklándi őröt állítottam fel, s nyolc hónapos ottlétem alatt alkalman volt a székelyeket -- azok társadalmi életét -- megismerni, amiről egy kis naplócskát vezettem. Most ebből ragadok ki egy részletet, a székely esküvőről...

A székelyek igen tisztelik a tekintélyt, természetesen csak azt a tekintélyt, amit valaki példás életével és szellemi képességeivel vívott ki magának. A társas összejöveteleken is ezeknek a vezető egyérségeknak jut ki a legmegtisztelőbb szerep. Így van ez az esküvőnél is, amelyeken csaknem az egész falu résztvesz. Egy ilyen nevezetes lakodalmat végignéztem Homoródszentpéteren.

Mátkaság alkalmával gyűrüt, vagy zsebkendőt váltanak és kitűzik az esküvő napját. Az esküvő előtt nyolc nappal összejövetelt tartanak, amelynek "sirató" a neve. A siratóra meghívják az egész falut. Sokan meg is jelennek és ajándékokat hoznak a fiatal pár részére. Nyolc napra rá megtörténik az esküvő, szűkebb körben. Esküvő után elindul a "behívó" és a következő mondókával hívja egybe a lakodalmi népet:

"Nemes Udvarhely-megyében, Szentpéter községben lakó N.N. szerelmes gyermekének tisztességtételére azelőtt nyolc napokkal megszólította volt kegyelmeidet. Ma újból emlékezteti általam, s délután ... órára elvárja." - A kijelölt órára összegyűlt a násznép, a vőlegény házában. A legények lóháton, párásával, élükön a násznaggyal és a vőfényvel, a nagy és kis nyoszolyólányok pedig szekereken, zene szó, lövöldözés, kurjongatás közben elmentek a lányos ház közelébe, ahol megállva, két köszöntőt előre küldtek, kik a lányos háznál ilyenformán köszöntöttek be. "Adjon Isten jó napot, uraim, asszonyaim! Örvendünk, hogy Isten ő szent fölsége kegyelmeidet a mai nappal megörvendeztette és szerencsésé tette. Vájjék örömeikre apáknak, anyáknak, atyafiaknak, dicsőretére Isten szent nevének, kedvök töltésére és lelkek üdvösségére a jövőben az egybekelendőknek." "Násznagy uram honjából kibontakozván, uton van, nászával, vőfényével, nyoszolyóival és egy pár óráig szállást kéret, ha sziveskednek megadni és egy becsületos kalauzzal ide vezéreltetni."

A gazda helyettese, kit "kiadónak" neveznek, előállt és viszonzta a köszöntést, de a szállásra nézve kötekedett. - Honnan valók? - Mi járatban vannak? - Van-e utlevelők, stb? A kérdések furfangosak voltak, de annál kedvesebbek. A szállást végül is megtagadta, s a szomszédhoz utasította őket, ahova a násznép be is ment. Kévs idő múlva a násznép visszaküldött két megbízottat, akik a következőket adták elő:

"Emlékeztetjük uraimékat arra, hogy először: a nemes helységben lakó Vass Dénes elhatározta kegyelmednek becsületben nevelt lányával szent házasságra lépni, magának megkérte, a ceremóniák, úgy mint közfőzés, kendő és gyűrű váltás is megtörténtek; másodszer: emlékeztetjük, hogy a két ágon lévő atyafiak a mai napot tüzték ki a lakodalmat tartására s násznagy uramnak ezt fenn is tartották, s most kegyelmedek jó válaszat mentől hamarabb elvárják, mire Isten segítse!" Erre a kiadó megtagadta, hogy bármiről is tudomása volna. E küldöttek erre eltávoloztak. Kévs idő múlva jött az egész násznép. Ekkor előállt egy kikérő, s előkérte a menyasszonyt, hogy az ajándékokat bemutatthassák neki. A kiadó előhozott egy örökhátú vénasszonyt, s bemutatja menyasszonynak. A kikérő természetesen azt állította, hogy ez nem az, mert ő nagyon jól ismeri. Erre a kiadó egy még vénőbbet vezetett elő, míg végre, harmadszorra elővezette a valódi menyasszonyt, akihez a kikérő ilyenformán beszélt: "Kegyelmed, N.N. asszony, X.X.-nek mátkája, halljon szót! X.X. ad kegyelmednek ennyi ajándékot, melyet ne elég néven, hanem jó néven vegyen; igéri magát, hogy ezentúl több férjszeretettel és ajándékkal kedveskedik."

Az ajándék beszédese mellett, nagy lövöldözés közben, megérkezett a nassnagy, népével, s elmondta, hogy miként teremtette Isten a világot, Adámot, s melléje, oldalbordájából, Évát. Ezután kérte a kiadót, hogy a választott életpárt adja ki a vőfény és a nyoszolyák közébe.

A kiadó elsimerte, hogy a házasságot Isten rendeléi, de hát ő választ nem ad, mert az ott van a csuporban --s egy nyolc-tíz méter magas fa tetejére felkötött csuporra mutat--, vegyék le onnan! Elővették a levegő te puskákat és nagy igyekezettel lövöldöztek a csuporra. Közben előke-
rült a fővadász uram, aki jó áldomásért le is lőtte a csuprot. De még ekkor sem adták ki a menyasszonyt, mert a kiadó úgy határozott, hogy ha a feltett kérdésekre megfelelnek, csak akkor vihetik. Ilyen kérdéseket tett fel: Ki az, aki egyszer született és meg nem halt? A felelet volt: Ilyés próféta. Ki az, aki egyszer született és kétszer halt meg? A felelet: Lázár. Több ilyen kérdés megoldása után a kiadó három kezest hívott be a szobába, ahol a kirakott ajándékokat megmutatta és megígértette, hogy ha a leány magtalanul halna el, perlekedés nélkül visszaadják a hozományt a szülőknek, vagy a testvéreknek, ha ige kívánják azt. Csak ekkor adta ki a menyasszonyt a vőfénynek és a nyoszolyó lányoknak.

Ezek után, nagy zokogások közben megtörtént a bucsuzkodás. Felültek egy négyökrös szekérre, melynek járma cifra tulipánokkal, az ökrök szarvai pedig bokrétákkal voltak felékesítve. A hozomány, a cifra lédával egy másik szekérre került.

Igy indult meg a menet, a boldogságában zokogó menyasszonnal...

-s -l.

KI TUDJA, MI EZ?

Egy nagy csoda nagyon széles e világon,
Nincs égen, sem földön, sem Magyarországon.
Van minden városban, de nincsen Egerben;
Van minden kis vízben, de nincs a tengerben;
Elfér egy vödörben, de nem a csöbörben;
A pap se tudja ezt, csak a nyelvén hányja;
A mester se tudja, csak a tanítványa.
Tudja minden varga, csizmadia egy sem;
Elbirja egy veréb, de ló, ökör egy sem.
Nem volt Ádámnak, ennek nem is kellett,
De Éva anyánknak közepében rejlett.

/Ha nem találtad ki: hát a "V" betű!/
 #####
 #####

Hát ez...?

Vízen megy, nem zuhog,
Sáson megy, nem suhog,
Éső veri, nem ázik,
Fagy éri, nem fázik.
/Az árnyék!/
 És ez...?

És ez...?

Szegény paraszt ember
mindennap lát olyat,
Királyok, császárok
ritkán látnak olyat,
Isten őfelsége
sohase lát olyat!
/Mint önmaga!/
 #####

MÁRCIUS 15.

Kis házakon, nagy házakon
magyar zászlók lengnek,
En istenen úgy örülök
ennek az ünnepnek!
Szivem felett magyar szallag,
szivemben imádság:
Éljen, éljen Magyarországnak,
éljen a szabadságnak! -s -a

MILYEN AZ ÉLET ÚJ ZÉLANDBAN?

Új-Zélandban maga az élet nem drága. Az élelmiszerek nagyon olcsók, egyedül a gyümölcs tartja az árat. Minden főzelék és minden gyümölcs télén-nyáron kapható. Jegyre --a vajon kivül-- semmi sincsen, de ez is 1 kg személyenként, havonta. A fűszeresnél általában ugyanaz a kép, mint Európában, talán csak a több konzerv utal a erika közelségére. A hentes már nagyobb különbséget mutat. Szinte teljes mértékben hiányoznak a felvágottak, amelyekből csupán kétfajtát ismernek, azok is csak vastagságban különböznek egymástól. A husok közül legolcsóbb a birkahus, azután következik a marha és végül a sertés. Borjúhús oly ritka, hogy még eddig nem is tudtam vásárolni. A háziasszonyok dripping-gel, faggyuval főznek, ill. sütnek, a zsirt csak sütéshez használják, a főzelék csak sós vízben készül. A faggyu nagyon olcsó, a sertészsír a kétszerese /kb. 5 osztr. Sch. egy kiló/. A pasztórizált tej literje /amit hajnalban házhoz szállítanak/ kb. 1.25 osztr. Sch. A péknél épp olyan nagy választékban van kenyér, mint otthon, de a zsemlye mellől hiányzik a kifli és a percc. Ellenben a péknél kapható a cukrászsütemények sok válfaja, ami főleg csak a mi mignon-szerű süteményeinkre emlékeztet.

A könyvkereskedésekben kapni a papírárakat is. Könyv rengeteg van, de nagyon drága. Nem láttam még sem férfiszabót, sem női divatszalonót. Aki nem olyan ügyes, hogy maga varrja meg ruháját, konfekciót vásárol, ami meglehetősen olcsó. A nagy városok szalónjai csillagászati számokért dolgoznak. - A droguista maga a patikus is. Sokáig nem hittem, hogy az orvosságot ott kapom, ahol a fogkefét, vagy a tartóshullám ampulláit.

A legnagyobb szerepet az egyház játsza az ország életében. Gazdag, de nem a saját hasznára fordítja, hanem valóban emberbaráti módon dolgozik. Papjai nem nagyon vagyinos emberek. Közepes heti fizetésen kívül természetbeni lakást és esetleg autótartást kapnak. Ezzel szemben meglehetősen tul vannak terhelve munkával; nagy körzetet kell ellátniuk. A hiveket általában havonta végiglátogatják, azután rendszeres kórházlátogatásuk van és ezen kívül minden megmozdulásban --általában a többi egyházakkal karöltve-- résztvevőnek.

A kis város képét még az áruházak teszik színesebbé. Általában mindent lehet itt kapni, és meglehetősen olcsón. - Mindez, amit itt az üzleti életről írtam, csak a mi kis városunkra, esetleg más kisvárosra vonatkozik. A nagyvárosok életéről még nem tudok sokat. Ugy mondják, hogy a főváros /Wellington/ felére sem annyira mozgalmás, mint Auckland, amely igazi világváros, nagy kiterjedéssel, mozgalmás étellel.

Egyben azonban minden város egyforma. Nincs kávéház, nincs vendéglő, nincs bár. Ha inni akar valaki, megveheti a palackozott nedüt és otthon megihatja. De ez a gyönyörűség is csak este 6-ig tart, mert akkor a bottle-store is bezár, kivéve a péntek estét, amikor a többi üzlettel együtt 9-ig van nyitva. Szombaton még működnek a milk-bar-ok /tej-bárók/, de azok sem tejjel, hanem fagyalittal és limonádékkal édesgetik magukhoz a publikumot. Vasárnapra azonban minden kihál. Se mozi, se tánc, se sportünnepély, semmi a világon nincs, egyedül csak a templomok vannak nyitva a hivek számára.

BUDAPESTRŐL JELENTIK - Rákosi autója elakad az országuton s miközben a sofőr javítja, egy toprongyos cigány lép Rákosihoz és alamizsnát kér.

- Tessik nízni, náccságos ur, - mondja a cigány - alig ván ruha rájtám és ámi ván ázs is majd leesik rulám...

- Ugyan, - legyint Rákosi, - és ha leesik? Afrikában meztelenül járnak az emberek.

- Ne tessik mán mondáni! - áélmélkodik a cigány. - Hát ábbá ázs Áfrikában mán olyan hossu ideje van népidemokrácsiá? /Emigr. Szabad Száj/

Ez uton köszönjük és nyugtázzuk az Ön által küldött.....hozzájárulást!

OLVASÓINK! FIGYELEM! - Kérjük olvasóinkat, hogy minden lakcímváltozást azonnal közöljenek velünk! Kivándorló olvasóinkat arra kérjük, hogy új címüket, megérkezésük után, légi postával, azonnal küldjék be. Kérünk minden címet blokk-betűkkel /nyomtatott nagy betűkkel/ írni, min pl. KOVÁCS. Kérjük fentiekre nagyon ügyelni, mert különben --ahogy ezt több bajtársunk írta-- a B-L vagy egyáltalán nem, vagy csak késve érkezik a címzetthez. Mi a B-L-et minden hó 10-én és 25-én az általunk nyilvánartartott címekre kiküldjük. Természetesen, ha a cím nem jó, akkor a Levél visszajön és mi a címet kénytelenek vagyunk törölni. Vannak olyan esetek is, hogy a B-L, annak ellenére, hogy a helyes címet írjuk rá --különösen tengerentúli viszonylatban-- nem érkezik meg a címzettekhez. Vannak országok, ahova hónapok óta nem jutott ki Levélünk, annak ellenére, hogy mindig, lelkiismeretesen feladtuk azokat. Ennek oka nem bennünk és nem is a postában, hanem politikai viszonyokban keresendő, amit elhárítani nem tudunk. Ne felejtsük el, hogy Ausztria megszűlt ország és postánk Bécsen keresztül megy...

ÉPÍTÉSZEPI SZAKKÖNYVEKET keresünk, magyar nyelvűt! Akinck volnának ilyen könyvek és eladna azokat, sziveskedjék az adatokat, ármegjelöléssel együtt, szerkesztőségünkkel közölni.

KIVÁNDOROLNI SZÁNDÉKOZÓK figyelmébe ajánljuk MAGYAR-ANGOL és ANGOL-MAGYAR szótárainkat /kiejtéssel, rövid nyelvtannal/. Kivándorlás előtt állóknak, sőt a már tengerentúl lévőknek is nélkülözhetetlenek, mert a kinti boldogulás előfeltétele az angol nyelv bírása! Mielőbb rendelje tehát meg szerkesztőségünkben, akár a pénz /18 - 18.- Sch/ előzetes beküldésével, akár utánvéttel /ez esetben a portóköltiséget felszámítjuk/. TENGEREN TULRA, ANGLIABA IS KÜLDÜNK!!!!

KÖSZÖNJÜK OLVASÓINK bizalmát és egyetértését, amit naponta tömegesen közbesít szerkesztőségünkbe a posta. Elnézést kérünk, hogy nem tudunk minden levélre külön-külön válaszolni, de erre nincs időnk rendes napi munkánk mellett és - költségünk sincs. Megvalljuk őszintén, magunk sem hittük volna, hogy bajtársaink olyan egységesen, zárt sorokban állanak mögöttünk! Ez nagy örömmel és mélységes hittel tölt el bennünket a magyar jövő iránt! Még egyszer köszönjük azt az erőt, amit bajtársainktól kapunk, s ígérjük, hogy a csó-közösség, a B-L és a magyar testvériség továbbfejlesztésére fogjuk felhasználni! Hiven, Becsülettel, Vitézül!

MANUSKRIP T - KÉZIRAT! - SAJÁT SOKSZOROSÍTÁS! - ADRESSE - CÍMÜNK: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, GEIDORFGÜRTEL 49. AUSTRIA

ABS: UNGARISCHE KAMERADSCHAFT, GRAZ, Geidorfgürtel 49. Ung.Bar. Austria

DRUCKSACHE

An Herrn/Frau

Dr.Rektor Béla
Salzburg.
Aigen-Aigener Str.69.

CAFÉ BABEL

Kaszás-Nagy Máté kisregénye

6. közlemény.

Kedves honfitársaim! - kezdte ünnepélyesen Ubul bácsi. - Néhány lelkes és önzetlen barrátunk fáradhatatlan, minden dicsőretet megérdemlő tevékenysége folytán, taglétszámunk csaknem megötszöröződött, az utóbbi hetekben!

- Eljen! - kiáltotta Álom, aki mégis csak érzett egy kis lelkiismeretfurdalást, hogy kihuzta magát a "hittérítésből".

- Ez a tény nem csak önmagában örvendetes, hanem azt is világosan bizonyítja, hogy mozgalmunk rendkívüli vonzerővel bír és csak azért nem egyesít magában máris ezreket, mert - kevesen tudnak róla!

- Ugy van! Kevesen tudnak róla! - ismételte Oroszlán.

- A feladat tehát az - folytatta Ubul bácsi, - hogy mozgalmunkat az egész világon széjjelszórtan élő Marrs-bélickek megismertessük, hogy végighorrozhatjuk a véres kardot az egész világon!

- Bárzó! Eljen! Ugy van! - kiáltották.

Helyes odahajolt Oroszlánhoz:

- Hát nem zseniális? "A véres kardot..." Zseniális!

- Hogy érhetjük el leggyorsabbul és legmegfelelőbbben eme céljainkat? - kérdezte önmagától Ubul bácsi, hogy azonnal meg is felelhesen rá. - Csakis egyféleképpen, barrátaim...

Az órcg ur kivárt vagy tíz másodpercet, hogy az érdeklődést minél magasabbra csigázza. Azután diadalmas mosollyal ajkán, kivágta a "zseniális" megoldást.

- ... ujsággal!

- Ujsággal! - ismételte egészen elképedve Oroszlán. - Ujsággal!

A többiek megjegyzései lelkes hangzavarba fulladtak. Ubul bácsi úgy ült ott, mint a titokzatos és mindentudó Buddha mosolygó szobra.

Lapp, aki csak mint vendég volt hivatalos a megbeszélésen, ez egyszer kiesett szokásos, cinikus mozdorából és felugorva kiáltotta:

- Ubul, most végre, először életedben, mondtál valamit!

- Történelmi horderejű! Történelmi horderejű...! - tördelte kezeit izgatottan Helyes.

Még Álom is egészen éber lett kivételesen és handabandázva ordította:

- Ez az! Ujságot! Tekintélyes, komoly ujságot, bő irodalommal!

- Hírek kellene, nem irodalom! - intette le Oroszlán.

- Az is, de irodalom is! - gondolt újból saját magára Álom.

- És szép cikkek, amelyek a hazafiasságot építik! - egészítette ki a terveket Helyes.

- Csendet kérlek! - kopogott Ubul bácsi. - Menjünk szépen sorjában. En ugyan nem vagyok ujságíró, de azért, természetesen, van némi fogalmam arról, hogy kell egy ujságnak kinézni! De van itt köztünk egy kiváló szakemberr is, a legokosabb az volna tehát, ha őt kérdeznénk meg, milyen formában és milyen alapon jelentessük meg lapunkat!

Lapp már visszanyerte nyugalmát és vigyorogva felelte:

- Pénzügyi alapon!

- Hogy érted ezt? - kérdezte a vezér.

- Ugy, hogy a laphoz pénz kell, méghezze nem csak az első számhoz, hanem a többihez is, amíg csak saját lábára nem tud állni.

Ubul bácsi felvonta a szemöldökét. Ez kellemetlen volt --amit ez a firkász mondott--, mert hát az ujságosimuláshoz fűződő "némi fogalmai" közül a pénzügyi alapot, bizony, kifelejtette. Pedig, sajnos, így van ez... Nosza a pénztárest!

- Hogy állunk pénzügyileg, Tádé?

Kincs Tádé kapásból válaszolt, nem hiába volt főkönyvelője az "Első Marsi On- és Közsegélyző Egylet" egyik vidéki fiókjának:

- 325 Schilling 60 Groschen.

- Hm! - mondta halkán, de lényegesen leköttyenve Ubul bácsi.

Lapp ragadta magához a szót:

- Hány oldalt akartok, hány példányban?

- Hát ... mondjuk ... tizet ... kezdetben. Tiz oldalt. És mondjuk... ezer példányban... - vélte egész találomra a vezér.

- Az kevés! - mondta Álom.

- Hallgass! - torkolta le Ubul bácsi, aki egy kicsit ideges lett.

Lapp lehajtotta kissé a fejét és bohunyta szemcseit, mintha gondol - kodnék, holott csak egy böffenést nyomott el szép csendben.

- Nna, ugy gondolom, kezdetnek elég ez!

- Ugye? - kapott Ubul bácsi a szakvéleményen. - És mit gondolsz, mi - be kerülhet ez?

Lapp újból megjátszotta a nagy szerkesztőt, aki éppen gondolkodik. Csak azért sikerült ezzel megtévesztenie a többieket, mert még soh - sem találkoztak életükben eleven szerkesztővel.

- Nna, gondolom, ugy hétszáz Schillingből kijönne. - Gyorsan hozzá - füzte azonban: - Persze, honoráriumnak nélkül.

- Arra egyelőrré ugy sem gondolhatunk - mondta Ubul bácsi.

- Vagyunk elegenden és mindnyájan szívesen irunk ingyen is a saját la - punkba! - lelkesedett Oroszlán.

- Ugy is nézne ki! - intette le Lapp. - Mondom, hétszázat kell rá szánni, portóval együtt. De, hangsúlyozom, ne csak az első számra gon - doljatok! Legalább hat számra legyen előre az asztalon a pénz! Külön - ben blama lesz a dologból!

- Ez ... hm ... hatszor hét, az ... ez négyezerkétszáz Schilling volna! - sóhajtott Ubul bácsi, aki "természetesen" híres fejszámoló is volt.

- Stimmt! - erősítette meg Kincs, aki precíz bankos léte, ceruzá - val szerzett az asztal márványán.

- Honnan veszünk ennyi tenger pénzt? - futotta el a kétség Helyest.

- Honnan veszünk elő? - kérdezte vissza Oroszlán. - Számolj csak! Kétszázötven tag a három Schillinggel, havonta, az hétszázötven Schil - ling...

- Az másra kell! - vélte Kuka, az ellenőr.

- De közben, éppen az ujság révén, a taglétszám tovább növekszik - makkaszkodott Oroszlán.

- Igen, de akkor több ujság is kell! - védte álláspontját Kuka.

Ubul bácsi lekopogta a vitát:

- Tagdíjat nem használhatunk fel rá, legfeljebb átmenetileg, köl - csönként. Ellenben...

Minden szem rámeredt. És Ubul bácsi újabb bizonyítékát szolgáltatatta vezéri képességeinek, amikor a jó Kolumbus Mars-béli utódaként eléjük táralta a tojást:

- Gyűjteni fogunk!

- Ez az! Gyűjteni fogunk! - lelkesedett Oroszlán.

- Világos! Kolumbus tojása! - lelkesedett Helyes is.

- Na Ubul, te kezdél veszedelmesen fiatalodni, hogy tojásokkal do - bálózol! - gunyolódott Lapp. - Hát, ha tudtok, csak gyűjtsetek. De pénz nélkül ne fogjatek hozzá, mert megbuktok vele!

- Hát gyűjteni fogunk! - kiáltotta Oroszlán. - Erős akarattal és a szent ügybe vetett hittel minden nehézséget le tudunk győzni!

- Eljen! - zugta rá az értekezlet.

+++++

/Folytatása következik/